

Sygn. akt VIII U 1914/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy Z. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 sierpnia 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 1914/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 sierpnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. K. ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazując, że ubezpieczony po nabyciu uprawnień do emerytury nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy oraz o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponadto złożył wnioski dowodowe, m.in. o zwrócenie się do byłych pracodawców celem uzyskania akt osobowych, wydania opinii przez biegłego z zakresu emerytur na okoliczność odtworzenia wynagrodzeń za okres nieudokumentowany.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. K. urodził się (...)

Decyzją z 1 maja 1992 r. ubezpieczonemu przyznano rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 lutego 1992 r., a do ustalenia wysokości renty przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 3 lat kalendarzowych, tj. 1986-1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 294,63% i zgodnie z obowiązującymi przepisami został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony na mocy decyzji z 8 sierpnia 2006 r. uzyskał od 22 sierpnia 2006 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, prawo do emerytury. Do ustalenia wysokości świadczenia przyjęto dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 294,63%, który ograniczono do 250%.

W dniu 1 lipca 2019 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem przeliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110 i 110a ustawy emerytalno-rentowej.

Zaskarżoną decyzją z 1 sierpnia 2019 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, wskazując, że ubezpieczony po nabyciu uprawnień do emerytury nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu.

Sąd ustalił, że odwołujący po nabyciu uprawnień do emerytury, tj. po 22 sierpnia 2006 r., nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu – biorąc pod uwagę stan na dzień wydania zaskarżonej decyzji, tj. 1 sierpnia 2019 r.

Na rozprawie w dniu 14 stycznia 2020 r. pełnomocnik ubezpieczonego przedłożył umowę zlecenia z 2 listopada 2019 r. (k.15), z której wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę w ramach zlecenia na rzecz (...) Hurtownia (...), (...) S.C. od 2 listopada 2019 r. do 2 grudnia 2019 r.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz umowy zlecenia z 2 listopada 2019 r. (k.15) jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony na mocy decyzji z 8 sierpnia 2006 r. był od 22 sierpnia 2006 r. uprawniony do emerytury, której wysokość ustalono w oparciu o przyjęty wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 294,63%, ograniczony do 250%.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego, albowiem ubezpieczony domagał się przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 i 110a ustawy o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a zaskarżoną decyzją z 1 sierpnia 2019 r. (...) Oddział w Z. odmówił mu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na tej podstawie.

Zgodnie z treścią art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020r., poz. 53 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Z kolei jak stanowi art. 110a ust. 1 przedmiotowej ustawy wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

W zaskarżonej decyzji (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia w oparciu o ww. przepisy, wskazując, że ubezpieczony po nabyciu uprawnień do emerytury w 2006 r. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu.

Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko organu rentowego.

Stan faktyczny był bezsporny – ubezpieczony od (...) r. jest uprawniony do emerytury i od tej daty do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu na podstawie przepisów prawa polskiego.

Wobec powyższego, biorąc pod uwagę treść cytowanych wyżej przepisów, nie ma podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 czy też art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, ponieważ nie zostały spełnione przesłanki wskazane w ww. przepisach.

Pełnomocnik ubezpieczonego wprawdzie na rozprawie w dniu 14 stycznia 2020 r. przedłożył umowę zlecenia z 2 listopada 2019 r, z której wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę w ramach zlecenia od 2 listopada 2019 r. do 2 grudnia 2019 r., jednakże należy podkreślić, że prawidłowość zaskarżonej decyzji jest oceniana według stanu faktycznego na dzień jej wydania, tymczasem na dzień 1 sierpnia 2019 r. ubezpieczony nie udowodnił podlegania ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu świadczenia emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w całości podzielił stanowisko organu rentowego przedstawione w zaskarżonej decyzji i stwierdził brak podstaw prawnych do przyznania odwołującemu prawa do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 jak i 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) sędzia Jolanta Łanowy – Klimek